

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

อันตรายของชาติศาสนา

อันตรายของศาสนา มันขึ้นแบบที่ว่า พุทธธรรมะออกมาไม่ได้ อันตรายภัยของศาสนาจะมากปิดกันทันทีเลย ว่าเป็นการพูดโอ้อวด แต่สิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มันตีตลาดนี้ มันไม่ได้บอกว่ามันออกทำลายชาติศาสนา ไม่ได้บอก แต่ธรรมที่จะเป็นคุณต่อโลกมันจะหาว่าเป็นโทษเป็นภัยทันที อย่างธรรมะออกไม่ได้ศาสนาก็ไม่มีชิ ออกไม่ได้คือไม่มีใครพูด พูดออกมาคำไหนก็เป็นโอ้อวดไปหมด แล้วธรรมะก็ออกไม่ได้ เพื่อให้โอ้อวด แล้วอะไรจะออก อันที่มันไม่พูดนั้นจะออกเต็มบ้านเต็มเมืองทำลายโลกสงสาร ตัวมันอยู่ลึกลับนี้

เวลานี้มันกำลังเคลื่อนไหวตัวจะออกแสดงลวดลายอยู่แล้วนะ อันตรายของชาติบ้านเมืองเราของศาสนา กำลังเริ่มไหวตัวขึ้นมาแล้วเวลานี้ ให้พี่น้องชาวไทยต่างตื่นเนื้อตื่นตัว สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เลวร้ายต่อศาสนาและประชาชนชาวพุทธเราเป็นอย่างมากทีเดียว พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ประกาศศาสนาต้องออกมาพูดทั้งนั้น ไม่พูดเป็นถ้อยเป็นคำรู้เรื่องราวกันไม่ได้ ต้องออกมาประกาศ จากนั้นยังไปจดจาริกไว้ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรี ในพระไตรปิฎกแล้วแต่ออกจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้าเป็นเบื้องต้น ท่านจดจาริกออกมาก็ประกาศสั่งวิธยายสอนกันมาเรื่อย ๆ มีแต่การพูดทั้งนั้น

พูดไม่ได้ พูดออกมาก็เป็นการโอ้อวด ๆ ฟังชิมมนุษย์ อะไรมันโอ้อวดอะไรมันไม่โอ้อวด มันก็รู้เรื่องกันแล้วนี้ เอาความจริงมาพูดมันโอ้อวด แล้วจะเอาอะไรมาแสดงต่อโลก ก็มีแต่สิ่งจอมปลอมนะซิ สิ่งนี้ไม่โอ้อวดว่างั้น สิ่งที่ดีเอามาพูดหาว่าเป็นเรื่องโอ้อวด สิ่งที่เราออกมาแสดงถือว่าเป็นของดิบของดี นั่นละความเลวร้ายมันจะขึ้นตรงนั้นนะ จึงเตือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบเอาไว้ เราบอกเป็นระยะ ๆ ศาสนาที่ออกมานั้นก็คือเอาของดีออกมา เอาสิ่งที่เลิศที่เลอออกมา ไม่มีอะไรเกินธรรมของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ เฉพาะอย่างยิ่งพระพุทธเจ้าของเรา เริ่มประกาศลั่นโลกมาตั้งแต่ตรัสรู้ใหม่ ๆ นั้นละภาษาของเราเรียกว่า เริ่มพูดแล้ว ถ้าพวกมารมันก็บอกว่า เริ่มอวดแล้ว

พระพุทธเจ้าแสดงธรรมเพื่อรู้ถอนสิ่งที่เปลี่ยนเป็นหนามต่อจิตใจของสัตว์โลก หาว่าโอ้อวดแล้ว ๆ ใครพูดที่ไหนถ้าเป็นธรรม โอ้อวดไปหมด โลกนี้ก็อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีศาสนา พูดออกมาคำไหนก็เป็นคำโอ้อวดไปหมด จริงขนาดไหนก็เหมาะว่าเป็นความโอ้อวดไปหมด แสดงว่าโลกนี้หมดสาระแล้ว ไม่มีสาระอะไรเลยพอจะรับสิ่งที่ดีงามเอาไว้ได้ ก็มีแต่สิ่งเลวร้ายเต็มบ้านเต็มเมือง นรกทั้งเป็นของมนุษย์ก็คือคนไม่มีศาสนาไม่มีอรรถมีธรรม ไม่มีของดิบของดีออกแสดงต่อกันนั่นเอง

การแสดงออกทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของธรรมล้วน ๆ เป็นมหาคุณแก่โลกสงสาร เรา ทำไมกลายเป็นเรื่องโง่เรื่องอวดไป พิจารณาสิ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่นั่น เริ่มต้นมา ตั้งแต่พระพุทธเจ้าแล้ว การแสดงความจริงออกต่อโลกเรา เริ่มตรัสรู้ ตรัสรู้ที่ไหน นั่น เริ่มเคลื่อนไหวออกมาแล้ว ร่องรอยของความเป็นเอกแห่งธรรมทั้งหลาย จะเริ่มออก แล้วจากพระพุทธเจ้า ว่าทรงบำเพ็ญพระองค์เป็นยังงัยมาบ้างจนกระทั่งถึงตรัสรู้ ตรัสรู้ที่ ไหน นี่มีแต่พูดทั้งนั้น มีแต่บอกทั้งนั้น เป็นการโอ้อวดไปเทรอ บอกความจริงเท่านั้นโอ้อวดเทรอ

จากนั้นตรัสรู้แล้วก็สอนสาวก เริ่มต้นตั้งแต่เบญจวัคคีย์ทั้งห้า อันนี้ก็พระอัญญาโกณฑัญญะก็ได้ความจริงเข้าถึงใจผิงก็ออกอุทานขึ้นมาว่า ยงฺกิลฺลิจิ สมฺมุทฺถมฺมํ สพฺพนฺหุตํ นิโรธมฺมํ สิ่งใดก็ตามเกิดแล้วดับทั้งนั้น นี่ความถึงใจของพระอัญญาโกณฑัญญะที่ได้ธรรมจากพระพุทธเจ้า เปล่งอุทานออกมา พระอัญญาโกณฑัญญะอวดเทรอ พระพุทธเจ้าแสดงธรรมแก่เบญจวัคคีย์ทั้งห้าอวดเทรอ เบญจวัคคีย์ทั้งห้าก็มีพระอัญญาโกณฑัญญะเป็นปฐมฤกษ์ปฐมมงคลอย่างยิ่งในพุทธศาสนา ออกอุทานว่า ยงฺกิลฺลิจิ สมฺมุทฺถมฺมํ สพฺพนฺหุตํ นิโรธมฺมํ สิ่งใดก็ตามเกิดแล้วดับทั้งนั้น คือไม่มีอะไรเที่ยงหาถาวร เข้าถึงใจแล้วออกอุทานต่อพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าซึ่งกำลังแสดงธรรมอยู่เวลานั้น

พอธัมมจักกัปปวัตตนสูตรจบลงปีนี้ พระพุทธเจ้าก็ทรงเปล่งพระอุทานรับกับพระอัญญาโกณฑัญญะ อญฺญาสิ วต โภ โกณฑฺทญฺโญ อญฺญาสิ วต โภ โกณฑฺทญฺโญ พระอัญญาโกณฑัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ ๆ นั่นหรืออวด อวดอย่างนั้นเทรอฟังซิ นี่อวดเทรอ เอาความจริงมาแสดงให้เห็น โลกไม่เคยเห็นมากี่กัปกี่กัลป์ ศาสนาเพิ่งโผล่ขึ้นมาได้ของจริงออกมาประกาศสอนโลก นี่อวดแล้วเทรอ เอาของจริงมาประกาศโลก เป็นการอวดเทรอ ของปลอมเต็มโลกเป็นยังงัยไม่เห็นพูดถึงโทษของมัน เฉพาะอย่างยิ่งที่คัดค้านว่าการพูดโอ้อวดอวด นี่คือตัวเสนียดจัญไรของชาติของศาสนาของชาวพุทธเรา ให้พากันจำเอาไว้

นี่เริ่มไหวตัวนะ มหาภัยกำลังเริ่มไหวตัว เทียวหากลบล้างความจริง ๆ หมด ให้เหลือแต่ความจอมปลอมขึ้นเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วก็เผาบ้านเผาเมืองไปพร้อมกันนั้น ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว มันจะเป็นเทวดามาจากไหนกิเลสประเภทเหล่านี้ละ มันก็อยู่กับมนุษย์สกปรกนั่นแหละไม่อยู่ที่ไหน มนุษย์สะอาดต้องปิดอกอย่าให้มาติดเนื้อติดตัวนะ

เราพูดจริง ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ยังงัย สถานที่ใด ตรัสรู้อะไร ก็ประกาศขึ้นมาแล้ว จากนั้นสอนสาวกมาโดยลำดับลำดับ รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ในสถานที่

ต่าง ๆ อิริยาบถต่าง ๆ ประกาศล้นมาประจำศาสนาของเรา ศาสนาพุทธของเราที่สาวกของพระพุทธเจ้ามีที่องค์ประกาศล้นกันมา องค์ไหนปฏิบัติบำเพ็ญธรรมอยู่ที่ไหน บรรลุธรรมอยู่สถานที่ใด ในถ้ำใด ภูเขาลูกไหน เวลาเท่าไร อิริยาบถใด ท่านบอกมาประกาศมานี้ อวดเหรอย่างนั้น เอาความจริงออกมาว่า ข้าได้เห็นแล้วว่าที่ค้นคว้าหาความจริงที่โลกต้องการตลอดมา มุ่งหวังตลอดมา ได้เห็นแล้ว องค์นั้นเห็นอยู่ที่นั่น องค์นี้รู้อยู่ที่นี้ แล้วเอาออกมาให้โลกได้เห็นได้ชม เป็นการอวดเหร เอาพิจารณาซิ

องค์ไหนตรัสรู้ที่ไหนท่านก็บอกมาตามลำดับลำดับมา บอกความจริงนั้นเหรอวด องค์นั้นตรัสรู้ที่นั่น ๆ เรื่อยมา ๆ มีแต่ร่องรอยแห่งธรรม ร่องรอยของศาสดาเอกของสาวกที่เป็นสละของพวกเรา ประกาศความจริงออกมาให้โลกได้ยึดได้เกาะเรื่อยมาสำหรับเราเองเราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น ปฏิบัติมาเครื่องดำเนินเรดำเนินมาอย่างไรเราก็เปิดเผยหมด เวลาพัดกับกิเลสสู้กิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงอยู่ในภูเขา เราก็ประกาศความโง่ของเรา ความไม่เป็นท่าของเรา สู้กิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงอยู่ในภูเขา เรามาประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบก็ครั้งแล้ว นี่ละเรียกว่าความไม่เป็นท่าของเรา

มวยเลียงควายไปพัดกับปุ่แซมเปียนเสียด้วย กิเลสมันพัดเอาหงายลงไป เราไม่อยากจะพูดอย่างธรรมดาณะ ให้มันสมกับความจริงที่ไม่เป็นท่าของเราว่า หลวงตานี้หงายหมาลงมาเลย สู้กิเลสไม่ได้ เอ้า หงายหมาก็ตามเถอะ ภูเขาไม่ถอยมึงวางั้นเลย นี่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วอย่างถึงใจทุกอย่าง นี่เอาความจริงมาพูด อวดหรืออย่างนี้พิจารณาซิ เอา พี่น้องทั้งหลายฟังซิ ไม่เป็นท่าก็พูดออกมาอย่างนี้จะว่าไง อวดเหร

เข้าไปอีก พัดอีก พ่อแม่ครูจารย์เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นสถานที่ผลิตอาวุธประเภทต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อจะสังหารมัน ไป ๆ อีก สู้ไม่ได้อีก กลับไปอีก ไปอบรมมาแล้วเอามาอีก สู้มันไม่ได้อีกอยู่อย่างนั้นนะ ที่แรกน้ำตาร่วงเลย นี่ละที่มันถึงใจ เราพูดจริง ๆ เราพัดกับกิเลสนี้ถึงใจจริง ๆ โถ มันลืมนี่เมื่อไร อะไรก็ตามถ่วงได้ถึงใจแล้วนี้ สู้กิเลสไม่ได้ เรียกว่าสู้เสียด้วยกำปั้นวางั้นเถอะ เสือมันแพรวพราวด้วยศาสตราอาวุธรอบตัวของมัน ไ้เรามีแต่กำปั้น พัดกับมันที่ไหนหงายหมาลงมา ๆ เราไม่อยากจะหงายคนนะ มันไม่เป็นท่าก็ต้องบอกหงายหมา หลวงตาบัวหงายหมาน้ำตาร่วง เข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์เรา ไปอบรมอีก กลับไปอีกพัดอีก หงายมาอีก

ที่แรกหงายหมา ต่อมาก็หงายแมว หงายแมวมันมีเล็บข้างใช้ไหม มันมีแพรวพราวบ้างนะ ที่แรกหงายหมาไม่เป็นท่าเลย ต่อมาก็ค่อยหงายแมว ๆ ชัดไปชัดมากกิเลสก็เริ่มหงายให้เห็นแล้ว หือ มึงก็มีท้องเหมือนภูเขาเหร มีแต่ภูเขาหงายมาให้มึงดูท้องภูตลอด ที่นี้มึงก็หงายบ้างเหร นี่ละเป็นวิชาปรมาจารย์ชั้นเอกสอนเรา มันหงายลงด้วยวิธีการอย่างนี้ จับปุ่แล้ว เอ้าคราวหลังส่งเสริมขึ้นให้มาก ชัดกัน ๆ เราก็มาพูดให้ฟัง

เวลาไม่เป็นท่าเราก็พูดให้ฟัง ปฏิบัติเราก็เปิดมาหมด พระพุทธเจ้าก็เปิดมาหมด ตั้งแต่ทำทุกกรกริยา บำเพ็ญพระองค์จนสลบไสล ๓ หน นี่ปฏิบัติเครื่องดำเนินพระองค์ก็เปิดมานี้รอดหรือพิจารณาซิ

นี่เราก็ลูกศิษย์ตถาคต เราเป็นศาสดาของตถาคตเมื่อไร ก็ต้องว่าลูกศิษย์ตถาคต ละซิ เราก็ดำเนินมาอย่างนั้น แบบฉบับท่านวางแนวทางไว้ยังงี้ เอ้าให้ก้าวตามนี้ ๆ เราก็ก้าวตามนี้ แต่ความซำนซำนาญของเราไม่พอก้าวไป มันก็เอาแปลนมาตีหน้าผากเรา เอาแปลนก้าวเข้าสู่มรรคผลนิพพาน กิเลสเอามาตีหน้าผากเราหงายหมาลง ๆ เอาไปใหม่ฝึกซ้อมใหม่กลับมา ต่อจากนั้นก็เริ่มได้หลัก นี่ก็พูดให้ฟังแล้ว เริ่มได้หลักได้เกณฑ์ขึ้นมา จิตตั้งหลักตั้งฐานได้แล้วพอพืดพอเหวี่ยง เราแพ้มากกว่าชนะก็ตาม แต่ก็แพ้ เครื่องหมายว่ามีความชนะบ้าง ต่อจากนั้นก็ชนะเรื่อย ๆ จนกระทั่งเอาถึงขนาดที่ว่าแพ้ไม่ได้เลย นั่นเห็นไหม ถึงขั้นสติปัญญาแพรวพราวภายในใจแล้ว แพ้ไม่ได้ ต้องตายเท่านั้น กิเลสต้องตายอย่างเดียว เรียกว่าเราแพ้ไม่ได้ แต่ว่าจะตายนี้ก็รู้สึกว่าจะเบาไปแล้ว มีแต่จะเอากิเลสให้ตาย ๆ เรื่อย ๆ พืดกันเสียจนเต็มเหนี่ยว

ขอสรุปความลงไปเลยนะ นี่ละธรรมในหัวใจพระพุทธเจ้าเวลาได้ปรากฏขึ้นในใจแล้ว ไม่ได้เหมือนธรรมในโลก ไม่ได้เหมือนวิชาเราเรียนในโลกในสงสารนะ วิชานี้เป็นวิชาของกิเลส เป็นวิชาเรือนจำของวัฏจักร วัฏจักรคือกิเลสครอบวิชาทั้งหมดที่เราเรียนมาจากโลกไหนทวีปใดก็ตาม เป็นวิชาในวัฏจักร เป็นวิชาของกิเลสผลิตให้ เรียนมาแล้วก็เป็นเครื่องมือของกิเลสได้เป็นอย่างดี ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกวิชาเหล่านี้จะไม่เกิดประโยชน์นะ กิเลสจะเอาไปถลุงหมด เพราะฉะนั้นจึงต้องมีธรรมเข้าแทรก แล้วนำวิชานี้มาทำประโยชน์ให้โลก ๆ นี่คือวิชาของโลก

วิชาของธรรมไม่เป็นอย่างนั้นเวลาขึ้นมาแล้ว ขึ้นในหัวใจนี้เลย เราเคยรู้เคยเห็น ยังงี้วิชาประเภทนี้ขึ้นมา เกิดขึ้นอย่างสด ๆ ร้อน ๆ สด ๆ ร้อน ๆ ไม่เคยคิดเคยอ่าน เกิดขึ้น ๆ หมุนตัว ๆ ทันทักกับกิเลสตลอดเวลา กิเลสมาจากไหน ๆ ทางนี้ทันกัน ๆ นี่เรียกว่าวิชาธรรม สติปัญญาเกรียงไกรเป็นอัตโนมัติ ทำหน้าที่เพื่อแก้กิเลสเป็นอัตโนมัติ เหมือนกับกิเลสสร้างภูวนไส่หัวใจสัตว์ เป็นอัตโนมัติของมันตลอดมาก็ปักก็กัลป์แล้ว ทีนี้เวลาธรรมมีกำลังมากเต็มที่ ควรเป็นอัตโนมัติของตัวเองที่จะแก้กิเลสสังหารกิเลสแล้ว ธรรมะก็เป็นแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดไม่มีคำว่าอิริยาบถ มีแต่หมุนกันตัว ๆ ฆ่ากิเลสตลอดเวลา นี่คือสติปัญญาอัตโนมัติ เรียกในตำราว่าภาวนามยปัญญา แปลว่าปัญญาเกิดขึ้นจากการภาวนาล้วน ๆ ไม่ต้องอาศัยสิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นเอง ๆ

แต่ก่อนเราก็เรียน งงเป็นไก่ตาแตกไม่รู้ แต่เวลามันเกิดขึ้นภายในใจ อ้อ อย่างนี้หรือภาวนามยปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว จากนั้นมันก็หมุนตัวตลอดเวลาเลย ทีนี้กิเลสตัว

ไหนเก่ง ๆ มาว่างั้นเลย ความกล้าหาญชาญชัยนี้จะพดกิเลสให้ขาดสะบั้น ๆ ลงไป ก้าวจากนี้ก็เข้าสู่มหาสติมหาปัญญา เราก็เคยเห็นในตำรา แต่เมื่อไม่เห็นในใจก็ไม่หายสงสัย พอเห็นในใจแล้ว อ้อ อย่างนี้เหอ สติปัญญาอัตโนมัติ ภาวนามยปัญญา เป็นอย่างนี้เหอ มหาสติมหาปัญญาเป็นอย่างนี้เหอ การฆ่ากิเลสประเภทต่าง ๆ ด้วยธรรมฆ่าแบบนี้เหอ ๆ เอาประจักษ์ในหัวใจขึ้นมาเลย

วิชานี้ไม่ต้องเรียนจากใคร พุดจริง ๆ เอ้า ใครจะหาว่าไอ้อวดว่ามา พระพุทธเจ้าเรียนจากใคร พระสาวกได้ยินได้ฟังจากพระพุทธเจ้าแล้วนำอุบายนั้นมาปฏิบัติตัวเอง เกิดขึ้นในตัวเอง ๆ เหมือนอย่างเราไปเอาต้นไม้มาจากที่ต่าง ๆ เอามาปลูก เวลาปลูกขึ้นแล้วกิ่งก้านสาขาดอกใบ ความเจริญเติบโตของมันเมื่อได้รับการบำรุงแล้วก็ เป็นของมันเอง อันนี้ก็เหมือนกัน เอาต้นลำมาจากพระพุทธเจ้า คือสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว ได้ยินได้ฟังแล้วนำมา ๆ มาปลูกขึ้นภายในจิตใจของเรา บำรุงรักษาด้วยความพาก ความเพียร ชำระไปเรื่อย ๆ

เหมือนกับเขาบำรุงต้นไม้ กิ่งก้านสาขาดอกใบของต้นไม้จะเป็นของมันเอง เอามาแต่ลำต้นของมันเท่านั้นที่แรก เมื่อได้รับการบำรุงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นตัวของมันขึ้นมา ๆ ในนั้น ไม่จำเป็นจะต้องไปหามาทุกกิ่งทุกก้านแหละ เอาเพียงต้นเดียวมาเท่านั้น กิ่งก้านสาขาดอกใบทุกอย่างจะเกิดขึ้นพร้อมกัน เจริญรุ่งเรืองไปพร้อมกัน อันนี้ธรรมก็เหมือนกันเมื่อเอามาจากพระพุทธเจ้า ได้ยินได้ฟังมาแล้วมาปฏิบัติ เมื่อเวลาเกิดขึ้นมาแล้วกิ่งก้านสาขาดอกใบ ความรู้ความเห็นจะแตกกระจายออกไปเรื่อย ๆ เหมือนกิ่งก้านสาขาดอกใบของต้นไม้ที่นั่นแหละ ไม่ผิดกันนะ ตรงเป้งร้อยเปอร์เซ็นต์เลย นี่เรียกว่าธรรมเกิด เกิดในหัวใจนี้จะให้ว่ายังไง

ไม่สะทกสะท้าน สามแดนโลกธาตุเราไม่เคยหวั่นกับใครเลย ธรรมเกิดในหัวใจของเราเกิดอย่างนี้ เรายอมรับพระพุทธเจ้า อ้อ เกิดอย่างนี้ ๆ ธรรมฆ่ากิเลสต้องเป็นธรรมประเภทนี้ ๆ นั้นเห็นไหม ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เห็นในการฆ่ากิเลสของเราเองโดยอัตโนมัติของสติปัญญาหมุนตัวตัว ๆ จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญา ยังเป็นมหาสติมหาปัญญาญาณอีก ละเอียดลออเข้าไปอีก กิเลสซึมซาบสติปัญญาขั้นนี้ ซึมซาบเผาไหม้กันตลอด ๆ โดยอัตโนมัติของมันเอง ไม่ต้องไปหาศึกษาจากใคร กิ่งก้านสาขาดอกใบของธรรมนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ๆ พุดง่าย ๆ ว่างั้นเลย จากนั้นก็สังหารกิเลสพังทลายเห็นประจักษ์อยู่ในหัวใจ

บอกจนกระทั่งเวลาสถานที่ อวดเหออย่างนี้ เราทำมาอย่างนั้นตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานสู้กิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงพังส้วมไม่ได้ ถึงกูถึงมึงเคียดแค้นให้มัน ก็ได้พูดให้ฟังแล้ว เคียดแค้นให้มัน พอได้ที่แล้วก็พดกันใหญ่ สมความเคียดแค้น

เพราะฉะนั้นถึงความเคียดความโกรธนี้เป็นได้สองทาง ถ้าความโกรธความเคียดแค้นให้กับบุคคลผู้ใดสัตว์ตัวใดนี้เรียกว่าเป็นกิเลส ถ้าความโกรธความเคียดแค้นที่จะฆ่ากิเลสนี้เป็นธรรม นี้เรียกว่ามรรค นี้ความเคียดแค้นได้เกิดขึ้นแล้วในหัวใจของเรา เคียดแค้นให้กิเลสถึงขนาดที่ว่า ขอรภัย นั่งกันแต่ไม่รู้ตัวนะ นั่งภาวนากันแต่กละเอะหมัด นี่คือความเคียดแค้น ที่นี้ก็ได้ที่แล้วความหมายว่านั่ง กูจะพึดมึง เหมือนประหนึ่งว่าข้างนี้มันยอม เราขึ้นตะพองแล้วพึดหัวมันลงไป ร้องใส่ก็ตาม เวลาถึงเอากูร้องยิ่งกว่านั้น กูจะเอามึงที่นี้ พึดกัน นี่คือความเคียดแค้น

ความเคียดแค้นให้กิเลสนี้เป็นธรรม ความเคียดแค้นมีมากเท่าไร สติปัญญา กำลังวังชาทุกอย่างยิ่งหมუნตัวของมันตัว ๆ เอาสุดยอดเลย ถึงเวลาเอาถึงกิเลสพัง พึดกันมาตั้งแต่มันเอาเรลัมทั้งหงาย ๆ ที่นี้เราก็ก้อมันจนกระทั่งที่วาล้มทั้งหงาย ๆ สุดท้ายเผาศพมัน ฟาดมันอยู่บนหลังเขาวัดตอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่ม เป้งพอดิ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ลืมเมื่อไรวะ นี่ธรรมได้กระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ กระเทือนในวันนั้นพูดง่าย ๆ ไม่สงสัยพระพุทธรเจ้าที่ทรงแสดงว่า หมื่นโลกธาตุสะท้อนวันไหนไหว มันก็เป็นอย่างเดียวกัน ของอย่างเดียวกัน ร้อยอย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน พูดอย่างเดียวกันไม่ได้มีเหรอ อวดเหรอ

อ้าว โคตรไหนกิเลสตัวไหนว่าเราอวด มา ให้มันมาทั้งโคตรมันเลยเราไม่ถอยเวลานี้ธรรมเรามีกำลังเต็มทีครอบโลกธาตุแล้ว ตั้งแต่วันนั้นแหละ ตั้งแต่วันเวลาที่กล่าวนั้น ครอบโลกธาตุมาตั้งแต่บัดนั้น แต่ก็เหมือนไม่รู้ แล้วแต่เหตุการณ์ที่ควรจะแสดงมากน้อย เหมือนไม่รู้ไม่เห็น ที่นี้เวลาเหตุการณ์จำเป็นเกี่ยวข้องกับชาติไทยของเราที่เราจะเป็นผู้นำ หาทงไหนไม่ได้แล้วก็ต้องหมუნตัวเข้ามาหาตัวของเรา เพราะอำนาจแห่งความเมตตา ห่วงชาติบ้านเมืองของเรา จึงได้นำตัวออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายทั้งด้านวัตถุและนามธรรม

การเทศนาว่าการจำเป็นจะต้องแสดงปุมหลังออกมา มาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายทั้งชาติ เราเอาหัวชนฝามาเป็นผู้นำใครจะเชื่อถือได้ เราก็ก้อไม่ได้แน่ใจของเรา นี่เราแน่ใจของเราร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว เราจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบในธรรมะเป็นชั้น ๆ โดยลำดับมาอย่างนี้ แล้วนี่อวดหรือนี้ วันเผาศพกิเลสก็บอกแล้วอวดเหรอ บอกร้อยอย่างนี้แล้วกิเลสตัวไหนเก่งให้มา โบกมันมาทั้งโคตรมันเลยกิเลส พึดมันหงายหมด สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยหวั่นกบอะไร เราเหยียบหัวมันไปหมดแล้ว

สามแดนโลกธาตุนี้เป็นสถานที่อยู่ของกิเลส เป็นถึงขยะทั้งนั้น เหยียบหัวมันไปหมดแล้วถึงขยะ แล้วกลัวมันหาอะไร กลัวถึงขยะกลัวหาอะไร พระพุทธรเจ้าถ้ากลัวกิเลสฆ่ากิเลสได้เหรอ สอนธรรมเพื่อฆ่ากิเลสได้เหรอ นี่เราก็ก้ออย่างนั้นเหมือนกันในหัวใจ

ของเรา วัดกันได้เปี้ยะเลย ทสทสสี่ โลกธาตุ หมื่นโลกธาตุสะท้อนหัวโน้วทักันหมด สะท้อนจากหัวใจสะท้อนไปหมด เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมรู้ทั่วถึงกันหมด ถึงขนาดนั้น แต่เราไม่นำมาพูด เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวกับมนุษย์ เกี่ยวกับเทวดาอินทร์พรหมที่จะประสับประสานกันด้วยเหตุผลกลไกอรรถธรรมประเภทใด ที่จะเป็นประโยชน์แก่ท่านเหล่านั้น ก็ออกเอง ๆ ที่จะมาเกิดกับมนุษย์นี้ก็สอนมนุษย์ให้พอเกิดเป็นผลเป็นประโยชน์ดังที่กล่าวมาแล้วนี้

เราจึงไม่มีความสะทกสะท้านในการแนะนำสั่งสอนโลก ถ้าหากว่ายังจะหนักกว่านี้ ยังจะออกมากกว่านี้ธรรมะ เราพูดให้เต็มหัวอก ธรรมะเราไม่มีฝิ่นมีฝ้าไม่มีเซตมีแดนครอบโลกธาตุหมดแล้ว ก็เลสตัวไหนเก่งให้เข้ามา เพราะเราเคยพัฒนาแล้ว มันเอาเราจมนานก็กักก็กัลป์ ตายเกิด ๆ อยู่นี้ก็กักก็กัลป์ ทีนี้เวลาเราได้ที่แล้วพัฒนาเต็มเหนี่ยวเอา ตัวไหนเก่ง ก็เลสมาว่างั้นเลย ใครจะว่าเราอวด เอาให้ว่ามา ยังจะหนักยิ่งกว่านี้อีกอย่าเอาฝ้ามือมากันแม่น้ำมหาสมุทร คลื่นมหาสมุทรขนาดไหนเอาฝ้ามือไปกินอยู่หรือแล้วที่นั่นคลื่นแห่งธรรมธาตุนี้ครอบโลกธาตุ หนาแน่นขนาดไหน ฝ้ามือของกิเลสถึงขยะจะไปกินมัน อย่ามากันนะถ้าไม่ยากให้ฝ้ามือขาดหมดทั้งโคตรมัน

ธรรมะเป็นอย่างนั้น ถึงกล่าวหาญพูดได้ พระพุทธเจ้าไม่เป็นขนาดนั้นสอนโลกไม่ได้ กล่าวหาญชาญชัย ไม่มีสะทกสะท้านกับแดนใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เหยียบหมดข้ามหมดแล้ว ถ้าว่าเหยียบก็เหยียบไปหมดแล้ว ข้าม ๆ ไปหมดแล้ว เหนือหมดทุกอย่างแล้วมาสะทกสะท้านกับสิ่งเหล่านี้หาอะไร นี่หัวใจมันก็อันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน ธรรมเป็นธรรมธาตุอย่างเดียวกันแล้วสะทกสะท้านที่ไหน เป็นสักขีพยานกันร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ พระพุทธเจ้านิพพานก็วันก็ปีไม่มีความหมาย ความหมายอันยิ่งใหญ่ก็คือประจักษ์อย่างเดียวกัน ธรรมชาติอันนี้เอง พระพุทธเจ้ารู้รู้อย่างนี้ ธรรม ๆ ประเภทนี้ อย่างนี้ ๆ ประจักษ์อยู่ในหัวใจแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร

เอ้าจริง ๆ นะ มันไม่ได้มีเลยที่จะสะทกสะท้าน มันอาจมันหาญชาญชัยครอบโลกธาตุเสียอีกนะ สมมุตินี้อย่าเอามาคาดว่างั้นเลย ความกล้าหาญชาญชัย พลังของธรรมที่มันเต็มอยู่ในหัวใจ ใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจ กลายเป็นธรรมธาตุแล้วไม่มีอะไรกันไว้ได้เลย นอกจากจะแสดงหนักเบาเล็กน้อยที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้มาเกี่ยวข้องเท่านั้น ถ้าไม่เกิดประโยชน์ก็เหมือนไม่มี ๆ นี่ก็เป็นวาระที่เราออกมานำชาติ มันก็จำเป็นจะต้องออกมา เปิดปุมหลังออกมาเรื่อย ธรรมะนี้จะออกเรื่อย ๆ อย่างนี้

เราจึงกล้าพูดว่านี่หลวงตาเทศน์ไปนาน ๆ แล้วจะหมดโวหาร จะตีบตันอันตูลองตาบวนี้ละ อย่าคิดนะว่างี้เลย เวลานี้นิวเคลียร์นิวตรอนยังไม่ได้ลงนะ อย่ามาคิดอย่ามาคาด คาดธรรมอันนี้ เหนือสมมุติแล้วอย่ามาคาดนะ อย่าเอาสมมุติมาอวดนะ ว่า

นั่นเลย ธรรมพระพุทเจ้าไม่ขนาดนั้นเป็นศาสดาเอกของโลก เป็นที่เคารพนับถือของ
เทวดาอินทร์พรหมได้ยังไง ไม่เหนือทุกอย่างเขาจะยอมรับนับถือหรือ ธรรมะอย่างนั้น
ละ ครองในหัวใจใครเป็นแบบเดียวกันหมด

เราพูดจริง ๆ นะ อยากให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายที่เราได้พูดมานี้ มีแต่เราดูหัว
ใจโลก เคยได้ยินได้ฟังมาแล้วไม่ใช่หรือ มีแต่เราดูหัวใจโลก ครอบโลกธาตุมันดูหมด
มันรู้มันเห็นไปหมด เราอยากให้โลกมาดูหัวใจเราบ้างมันเป็นยังไงบ้างนั้นนะ มีแต่เราดู
หัวใจโลก พูดโว้ก ๆ ไปเขาก็หาว่าบ้ากันละซี ดีไม่ดีเขาก็หาว่าไอ้อวด อย่างเศษมนุษย์
มันว่าเดี๋ยวนี้ละ ว่าไอ้อวด นั้นเห็นไหม เกิดมาโคตรพ่อโคตรแม่มันเคยครองธรรม
ประเภทนี้เมื่อไร

อันนี้เราครองอยู่นี้ละ ถึงโคตรพ่อโคตรแม่เราไม่ได้ครองเราก็คงครองอยู่นี่ว่าไง ไ้
โคตรของมันทั้งหมดตัวไหนมาครองวะ เอากันอย่างนี้ซิเข้าใจไหม เรายังถึงโคตรพ่อ
โคตรแม่เราไม่เคยครองธรรมประเภทอัสจรรย์นี้ เราก็คงครองอยู่แล้วเวลานี้ว่างั้นเลย มัน
อาจหาญขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา คืออาจหาญนี้ก็อาจหาญเลยโลกเลยสงสารเลย
สมมุติทุกอย่างเสียด้วย คาดไม่ถูกอีกแหละ แต่เวลาที่จะนำมาใช้กับสมมุติที่ใช้แบบนี้
ซึ่งขังตึงตัง ทั้งจะตีจะฟาดเรื่อยไปอย่างนั้น

เวลานี้เสี้ยนหนามอันตรายกำลังเริ่มไหวตัว ให้รับรู้เนื้อรู้ตัวนะ ธรรมเลิศเลอ
ออกมาไม่ได้ กองทัพมหากภัยจะออกกัน มันกำลังไหวตัว ให้พากันทราบทุกคน อย่า
หลงกับมันง่าย ๆ พวกเศษมนุษย์นี้พวกทำลาย ไม่ใช่ของดี มีเท่าไรทำลายทั้งนั้น มีมาก
กว่านี้ก็เป็นวนิวเคลียร์นิวตรอนปราบหมดชาติไทยของเรา ชาติไม่มี ศาสนาไม่มี มีแต่
ธรรมชาติมิตรคู่อุบัติเต็มบ้านเต็มเมือง

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นธรรมอัสจรรย์ของพุทธศาสนาเรา ของพระ
พุทเจ้าเรา เวลาธรรมเข้าครองหัวใจแล้วไม่ได้เหมือนธรรมดานะ นั่นซิที่พระพุทเจ้า
ทรงท้อพระทัยในการสั่งสอนสัตว์โลก คือไม่มีใครสามารถที่จะรู้จะเห็นได้อย่างพระองค์
นั่นเอง เวลามองลงมานี้มันมืดตื่อไปหมดเลยโลกธาตุนี้ ทั้ง ๆ ที่ปรารถนาเป็นพระพุท
เจ้า จนกระทั่งเป็นพระพุทเจ้าเต็มภูมิแล้ว เวลาจะสอนโลกกลับท้อพระทัย ก็เพราะ
อย่างนี้เอง ไม่มีรายใดที่รู้ที่เห็นด้วย ผู้ที่รู้ที่เห็นอย่างนั้น ท่านก็เป็นแบบเดียวกัน แล้ว
มองลงมาก็เป็นแบบเดียวกัน

เราพูดจริง ๆ นะตัวเราเองก็ดี เวลามันได้ผิงขึ้น พอขณะนั้นทำงานเสร็จเรียบ
ร้อยลงไปแล้ว โลกราบไปหมดแล้ว มองดูถึงว่า โอ้โฮ ๆ สถานที่เหล่านี้เราเคยเกิดเคย
ตายเคยจมมานี้ก็กัปก็กัลป์ ไม่ได้ว่าวันเดือนปีนะ ว่าเราเคยเกิดเคยตายจมมานี้ก็กัปก็
กัลป์มาแล้ว มันผิงมาโผล่ขึ้นนี้ ที่นี้มองไปมันมองไม่ได้ สถานที่เราเคยเกิดเคยตายมากี่

ก็ปีก็กลับ เวลามันผ่านขึ้นมาแล้วกลับมองดูไม่ได้ แล้วจะดึงใครขึ้นมาได้ มองดูที่ไหนก็ไม่เห็น มีแต่หินผาหน้าไม้แร่ธาตุต่าง ๆ ที่จะเป็นสารระดูประหนึ่งว่าไม่ปรากฏเลย นี่ที่พระพุทธเจ้าท้อพระทัย

เราท้อเราพูดจริง ๆ นะ โถ ขนาดนี้แล้วจะสอนใครได้ สอนใครพูดให้ใครฟังเขาจะหาว่าบ้ากันทั้งโลกโน่นนะ โอ๊ย อยู่ไปกินไปพอถึงวันเท่านั้นพอแล้ว นี่ทอดอาลัยนะ จากนั้นก็มาทบทวนถึงเรื่องธรรมทั้งหลายที่รับรู้ได้เห็น และเกี่ยวโยงกันยังไง ๆ แล้วมันก็มาสะดุดก็ก็ขึ้นมา ถ้าหากว่าธรรมอันนี้ไม่มีใครสามารถที่จะรับรู้ได้เห็นได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมเรารู้ได้ เราก็คือมนุษย์เหมือนกันกับมนุษย์ทั้งหลายทำไมรู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดก็คือหมายความว่าสายทางเข้ามา เหมือนอย่างวัดป่าบ้านตาด วัดป่าบ้านตาดมีสายทางเข้ามาใช้ใหม่ละ ธรรมชาตินี้ก็มีสายทางเข้ามา สวากขาตธรรมที่ทรงตรัสไว้ชอบ สั่งสอนไว้ นั่นคือสายทาง ให้ก้าวเข้ามาตามนี้ ๆ จะถึงจุดนี้

นี่ก็อ้อ ก็เรารู้แล้ว เรารู้เพราะเหตุนั้น อ้อ พอได้ นี่ลงนะ พอได้ ถึงไม่มากก็ได้ว่างั้นเลย ลงใจ นี่ที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย ถึงขนาดท้าวมหาพรหมมาอาราธนาพระองค์ก็ทรงเล็งญาณดู อ้อ ได้ นี่เราพูดจริง ๆ นะเราไม่อวดเราเอาความจริงมาพูดมันท้อจริง ๆ นะ โถ ลงขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ เขาจะหาว่าบ้ากันทั้งโลก ไม่ได้ว่าธรรมदानะ เขาจะหาว่าเราเป็นบ้ากันทั้งโลก พูดกับใครไม่มีใครยอมฟังแหละ โอ๊ย อยู่ไปกินไปพอถึงวันแล้วก็เท่านั้นพอ นี่ละขนาดนั้นนะ

จากนั้นก็ทบทวนพิจารณา แล้วก็ย้อนมาถึงตัวเอง เพราะเหตุไรถึงรู้ได้อย่างนี้ มันก็วิ่งไปถึงปฏิปทาเครื่องดำเนินมา ดำเนินมาอย่างนั้น ๆ อ้อ ได้ ก็เมื่อมีสายทางอยู่ใครจะรู้ไม่ได้ แต่เรายังรู้ได้ เขาปฏิบัติมานี้เขาก็ต้องรู้ได้ซิ ลงใจ อ้อ ได้ ถึงไม่มากก็ตามก็ได้ นั่นลง จึงมีแก่ใจที่จะสอน จึงกล้าพูดชื่อว่า ธรรมะนี้เราพูดจริง ๆ ว่ามันครอบโลกธาตุอยู่ในหัวใจนี้ ไม่มีฝั่งมีฝามีเขตมีแดน เอาให้เต็มยศ ไม่มีอึดมีอั้นว่างั้นเลย เอา มาทางไหนที่จะพอได้รับประโยชน์แคไหนจะออกทันที ๆ ถึงขั้นฟ้าดินถล่มจะฝั่งทันทีเลย นี่ละที่ว่านิวเคลียร์นิวตรอนยังไม่ได้ลงหนา คือไม่ควรแก่นิวเคลียร์นิวตรอน

เรายกอุปมานะ เหมือนเรากางแห แหผืนหนึ่งมีราคาเท่าไร กางแหจะทอดแหครั้งมองลงไปนี่ นี่ซื้อหมา อันนี้ซื้อหมู อย่างมากก็นีปลาชิว แล้วใครจะทอดแหลงไปได้ แหผืนหนึ่งราคาเท่าไร ซื้อหมากองหนึ่งมีคุณค่าอะไร แล้วจะกล้าทอดแหลงไปหรือ นี่ละธรรมะประเภทไหน ๆ ถึงขั้นนิวเคลียร์นิวตรอน ก็ประเภทแหที่มีคุณค่ามากนั่นเอง ควรแก่โลกธาตุที่จะรับได้อย่างนี้มันไม่มี ก็ต้องกางอยู่อย่างนั้น นี่ก็พูดแล้ว พูดอย่างตรง ๆ ออกจากหัวใจเลยไม่สะทกสะท้าน นี่เราไปที่ไหนทั่วประเทศไทย เราสะพายนิวเคลียร์นิวตรอนติดยามไปเลย ไม่เคยได้ออก เราก็บอกอย่างนี้ สุดท้ายยามก็จะขาด

เพราะหนักนิวเคลียร์นิวตรอน มันไม่ได้ปล่อย เราว่าอย่างนี้ อย่าเข้าใจว่าจะจนตรอกจน มุมนะการเทศนาว่าการ เราว่าอย่างนี้

นี่โลกเขาจะคาดกันว่า หลวงตาบัวเทศน์สอนโลกมานานแล้วคงจะหมดโหวหาร ตีบตันอันตู่ ต่อไปนี้จะเทศน์ไม่ได้แล้ว อย่ามาคิดนะว่างใจเลย เวลานี้นิวเคลียร์นิวตรอน ยังไม่ได้ลงนะ เห็นไหมมันออกทันทีเลย ก็มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ มันมีอะไรขอบเขตใน สามแดนโลกธาตุนี้ ธรรมครอบไปหมดแล้ว แล้วจะเอาอะไรมาจนตรอกจนมุมกับอะไร นอกจากว่ากางแหแล้วมันปล่อยลงไม่ได้เท่านั้นเอง ก็ต้องกางไปอย่างนั้น กางอยู่นั้น ปล่อยลงไม่ได้

โห อะไรจะอาจหาญชาญชัยยิ่งกว่าความรู้จริงเห็นจริง ไม่ต้องหาพยานเลยนะ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ปึงสอนโลกทันที ไม่ต้องหาพยาน สาวกองค์ไหนตรัสรู้ปึงขึ้นมาไม่ต้องหาพยาน พระพุทธเจ้ารับสั่ง ไป ๆ กันสอนโลก ไปคนละทิศละทางอย่าไปซ้ารอย กัน คืออย่าไปแห่งละสององค์ ให้รีบไป เวลานี้โลกกำลังร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ เอาน้ำไปดับไฟ แล้วสาวกองค์ไหนหันหน้ามา จะให้สอนเขาว่ายังไงพระเจ้าข้า ไม่เห็นมีองค์ไหน นี่นะ ไม่เห็นมี ไม่มีจริง ๆ พอปึงขึ้นมาแล้วธรรมชาตินี้เต็มเหนี่ยวแล้ว เต็มเหนี่ยวเต็มสติกำลัง เต็มวาสนาบารมีของผู้นั้นแล้ว ออกเลย ๆ ควรจะสงเคราะห์มากน้อยก็เป็นไปเอง ๆ ไม่ต้องมาทูลถามพระพุทธเจ้าว่า จะให้สอนเขาว่ายังไง ถ้าสมมุติว่าเขามีสิบเมีย ให้เขาตัดลงบ้างได้ไหม จะสอนเขาได้ยังไงไซ้ไหม ไอ้คนนี้ก็สิบผัว ให้เขาตัดลงมีเพียงสามผัวได้ไหม ไม่เห็นสาวกองค์ไหนทูลถามอย่างนั้น

ให้ระวังนะไฟ ที่พูดอย่างนี้คือไฟนะ ไฟกองใหญ่ ตั้งแต่ผัวเดียวเมียเดียวมันก็ยังทะเลาะกัน สมมุติว่าอย่างอื่นดีหมด มันก็ต้องมีเรื่องทะเลาะกัน มีแต่นอนไม่เห็นช่วยงานเขาบ้าง คือมันไม่มีเรื่องทะเลาะกันว่างั้นเถอะ มันก็หาทะเลาะจนได้ ส่วนมากผู้หญิงปากเประกว่าผู้ชาย ผู้ชายไม่ค่อยอะไรนัก นาน ๆ ชักโมโหก็ว้ากเสียทีหนึ่ง ผู้หญิงละ ทั้งหยิกทั้งชวน แต่เขาก็หยิกด้วยความอบอุ่นของเขา

เอาละจะให้พร